

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název diplomové práce: Psychoterapie obětí sexuálního násilí
Autorka: Bc. Barbora Fiantoková
Vedoucí práce: PhDr. Hana Valentová, PhD.
Oponentský posudek: Mgr. Gabriela Dymešová

Z formálního i obsahového hlediska je diplomová práce zpracována velice pečlivě a detailně, je vidět, že jí autorka věnovala skutečně velkou pozornost. Z formálního hlediska nelze práci nic vytknout, větší rozsah práce v tomto případě vnímám jako její pozitivum, neboť poskytlo autorce možnost větší kvalitativní analýzy při zpracování samotných rozhovorů. Se zdroji autorka pracuje citlivě a adekvátně, někdy má tendenci méně důvěřovat svým úvahám a více se opírat o teoretické koncepty, což však práci nijak neubírá na kvalitě.

Také z obsahového hlediska je práce velice zdařilá až výborná. V Teoretické části čerpá autorka informace z dostupné české literatury, také zahraniční zdroje jsou adekvátní. Zvolená témata této úvodní části jsou dobře zvolena a autorka pečlivě zvládla shrnutí všech témat a jejich vzájemné propojení. Škoda jen, že v části věnované psychickému traumatu a psychoterapii traumatu autorka nevěnuje více pozornosti různým zdrojům informací o vzniku, diagnostice a léčbě traumatu a drží se pouze základní dostupné literatury typu Preiss, Vizinová, Praško aj. Nejen na české scéně je řada významných prací, které vnímají tuto problematiku z jiných úhlů pohledu např. Peter A. Levine aj. Zajímavý by byl také pohled na trauma z hlediska těch psychotherapeutických škol, ve kterých jsou vycvičeni respondenti samotného výzkumu.

Výzkumné otázky diplomové práce jsou dobře zvoleny a definovány, zpracovaná Výzkumná část na ně dobře odpovídá. Doplnková otázka u výzkumné otázky č. 1 by sama o sobě vystačila na samostatnou diplomovou práci a je tak samozřejmé, že se stala ve výsledku výraznou součástí zpracované analýzy. Zajímavé je, že na základě analýzy autorka dospívá k významným charakteristikám psychotherapeutického procesu při práci s traumatem tak, jak jej zpracovávají dostupné informační zdroje, čímž je vlastně potvrzuje. Tento závěr bych v práci tedy očekávala jako základní, např. výzkum potvrzuje, že při práci s traumatem je samotným traumatem a jeho následky ohrožen také samotný terapeut a je tedy nutná poměrně častá a intenzivní supervize a intervize aj. Jedinou částí, která mi v jinak výborně zpracované diplomové práci chybí, je větší důraz na analýzu a rozbor terapeutické práce s tématy: „moc a oběť“, avšak také toto téma by vystačilo na samostatný výzkum. Stejně tak by bylo zajímavé, jaké specifické metody a nástroje podpory a léčby si přinášejí jednotliví respondenti ze svých psychotherapeutických škol a zda vůbec nějaké využívají (mimo zmíněného: „sochání“).

Práci v této podobě doporučuji k obhajobě a doporučuji ji hodnotit jako výbornou.

Mgr. Gabriela Dymešová

V Praze, 18. 5. 2021